

මහාචාර්ය එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර (1914 - 1996)

වර්ෂ 1961 අගෝස්තු මස 31 වැනි දින ප්‍රථම වරට ජේරාදෙණියේ දී රංගන චූණු සිංහබාහු නාට්‍යය, ශ්‍රී ලාංකේය කලා කෙතට විශිෂ්ට නිර්මාණ රැසක් එක් කළ මහාචාර්ය එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්ගේ නිර්මාණයකි.

සරච්චන්ද්‍රයෝ ලාංකේය අනන්‍යතාවක් සහිත නාට්‍ය කලාවක් නිමවා ගැනීම වෙනුවෙන් නිරන්තරයෙන් වෙහෙස ගත් අයෙකි. ඔහු වර්ෂ 1914 ජූනි 03 දින දකුණු පළාතේ රත්ගම දොඩන්දූව ගමෙහි ජන්ම ලාභය ලැබීය. ඔහුගේ පියා වාල්ස් ජයන්තිස් ද සිල්වා ය. මව ලිඩියා පින්තු ය. දෙමවුපියෝ දරුවාට 'යුස්ටස් රෙජනෝල්ඩ් ද සිල්වා' යනුවෙන් නම් තැබූහ. පියා තැපැල් ස්ථානාධිපතිවරයකු ලෙස විවිධ පළාත් වෙත ස්ථාන මාරු ලද හෙයින් කුඩා කල පාසල් කිහිපයක ම අධ්‍යාපනය හදාරන්නට රෙජනෝල්ඩ් හට සිදු විය. ගාල්ල සවුක්ලන්ඩ් විද්‍යාලය, ගාල්ල රිච්මන්ඩ් විද්‍යාලය, ගාල්ල ශාන්ත ඇලෝසියස් විද්‍යාලය, පානදුරේ ශාන්ත ජෝන් විද්‍යාලය, ගල්කිස්ස සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලය යනාදී වශයෙනි. පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් අනතුරු ව එවක කොළඹ යූනිවර්සිටි කොලීජියට ඇතුළු වූ රෙජනෝල්ඩ් තරුණයා 1936 දී සරසවියෙන් පිට වූයේ ගෞරව උපාධියක් සහිත ව ය. ඉංගිරිසි භාෂාවෙහි ද නිපුණ වූ හෙතෙම 'සිලෝන් ඩේලි නිවුස්' පුවත්පතට එක් විය. 1939 වර්ෂයේ දී රචිතද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ ශාන්ති නිකේතන සරසවිය වෙත ගියේ, භාරතීය දර්ශනය සහ සංගීතය ආදී නොයෙක් විෂයයන් හදාරා නැවත මවුබ්මට පැමිණියේ ය. කෙටි කලක් ගල්කිස්ස ශාන්ත තෝමස් විදුහලේ ගුරුවරයකු ලෙස සේවය කර, කට්කාවාර්යවරයකු ලෙස විශ්වවිද්‍යාල සේවයට එක් වූ හෙතෙම පසු ව, ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයේ බාහිර අපේක්ෂකයකු වී පෙරදිග දර්ශනය පිළිබඳව ශාස්ත්‍රපති උපාධිය හිමි කර ගත්තේ, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට එක් වී පෙරදිග භාෂා පීඨයේ පාලි සහ බෞද්ධ දර්ශනය පිළිබඳ කට්කාවාර්ය ධුරයට පත් වූයේ ය. මෙකල තමා ජන්මයෙන් ලැබ සිටි විදේශීය උගැරවේ නම වෙනුවට 'වැදිතන්ත්‍රිගේ එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර' යන නම භාවිතයට ගත් එතුමා එවකට පුවත්පත් සඳහා 'සරච්චන්ද්‍ර' නමින් ලිපි සම්පාදනයේ යෙදුණේ ය.

එතුමා මලගිය ඇත්තෝ, මලවුන්ගේ අවුරුදු දා වැනි නවකතා කිහිපයක් ද, මනමේ, සිංහබාහු, ජේමතෝ ජායති සෝකෝ, පබාවති වැනි නාට්‍ය කෘති විශාල ගණනක් ද, විචාර පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ බොහෝ ගණනක් ද රචනා කළේ ය. ඔහුගේ කල්පනා ලෝකය, සාහිත්‍ය විද්‍යාව කෘති සිංහල සාහිත්‍ය විචාර කලාවෙහි නොමැකෙන සටහන් ය. එපමණක් නොව පිං ඇති සරසවි වරමක් දෙන්නේ නමින් ස්වයං ලිඛිත චරිතාපදානයක් ද එතුමා විසින් සම්පාදනය කෙරිණි.

එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයෝ භාරතයේ 'කුමාරන් අශාන්' විශ්ව සම්මානයෙන් ද, පිලිපීනයේ 'රැමොන් මැග්සසයි' සම්මානයෙන් ද ජපානයේ 'ස්වර්ණ රජන' සම්මානයෙන් ද පිදුම් ලැබූහ.

ඉකුත් ශතවර්ෂය ආරම්භයේ මෙරට ප්‍රචලිත ව පැවති ටීටර්, ටවර්හෝල්, මිනර්වා වැනි නාට්‍යවලින් වෙනස් ව ශ්‍රී ලාංකේය අනන්‍යතාවක් සහිත නාට්‍ය සම්ප්‍රදායක් ගොඩ නැගීම වෙනුවෙන් පර්යේෂණ කළ එතුමා, ඒ වෙනුවෙන් ගම්නියම්ගම්හි සැරිසරා අප පැරණි තොවිල්-පවිල් අභිවාර විධි, නාඩගම්, කෝලම් ආදී සංස්කෘතිකාංග අධ්‍යයනය කළේ ය. එමෙන් ම ජපානය ආදී ආසියාකරයේ වෙනත් රටවල නාට්‍ය සම්ප්‍රදායන් ද හැදෑරුවේ ය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බිහි වූ නාට්‍ය අතර 'සිංහබාහු' නාට්‍යය මුල් තැනිති ලා සැලකිය හැකි ය.

මෙහි තේමාත්මක කතා පුවත මහාවංශයෙහි සඳහන් සිංහල ජාතිය බිහි වීම පිළිබඳ කතා පුවතයි. නාට්‍යය සඳහා එහි කතා සාරය පමණක් උකහා ගෙන ඇත. 'සිංහබාහු' ශෛලිගත සම්ප්‍රදායේ නාට්‍යයකි. එහි රසෝද්දීපනය සඳහා උපයුක්ත ගීතවත් බස් වහර ඔස්සේ සරච්චන්ද්‍ර නම් ගීත ප්‍රබන්ධකයා ද රසිකයාට මුණගැසෙයි. දශක පහක් තිස්සේ රංගගත වන සිංහබාහු නාට්‍යය ශ්‍රී ලාංකේය නාට්‍ය වංශකථාවේ ප්‍රබල සන්ධිස්ථානයකි. නාට්‍යයක අත්‍යවශ්‍ය ම අංගයක් වන 'ගැටුම' ඉතා ප්‍රබල ව මෙහි නිරූපණය වේ. ගතානුගතිකත්වය සහ නූතනත්වය අතර වන සදාකාලික ප්‍රතිවිරෝධය මේ නළුවෙහි යටි පෙළ සේ දිවෙන බව විචාරක මතයකි.

වංග දේශයේ රජ කුමරියක වන සුප්පා දේවිය සිය සැමියා වන සිංහයා සහ සිංහබාහු, සිංහ සීවලී දෙදරුවන් සමග වනයේ වෙසෙයි. සිංහයාගේ ස්වරූපය වැඩිවියට පත් දරුවන්ට කුතුහලයක් දනවයි. ඔවුහු ඒ පිළිබඳව මවගෙන් තොරතුරු විමසති. සිංහබාහු නාට්‍යයේ එතැන් සිට කතාව දක්වෙන 'ලෙන අතහැර යෑම' නමැති දෙවන අංකය මේ පාඩමට ඇතුළත් වේ.

ලෙන අතහැර යෑම

දෙවෙනි අංකය

පොතේ ඉන්තිසය

මෙ සේ	හටගත් බිය සැක සිතින් පහ කරමි	න
තොසේ	වෙමින් එ මිගිදා වෙසෙන සඳ පෙමි	න
බ ට සේ	මුවීන් පිට වූණ නිසා වැඩුණ කුහුලි	න
වි ට සේ	සය පියාගේ දකිති දරුවෝ දින දි	න

(සිංහබාහු පැමිණෙයි)

පොතේ ඉන්තිසය

සිත නොම සැනසේ හිඳිනට මෙලෙසේ
 දිවි හිමියෙන් මෙ ලෙනේ
 බොහො ආදර ඇති මුත් මා පිය අපහට

පල නැත මෙ දිවියෙන්
 රොස් වී එදිනේ කී රුදු වදනේ
 හද කුළ රැවී දෙන්නේ
 අප නරයන් වග පැවසූ එ අරුමය
 නැත මට වැටහෙන්නේ
 අරණේ අපහට බිය පැමිණෙන්නට
 කාරණ එළි වන්නේ
 පියතුමගේ ගත නැරඹූ කල සිත
 කුහුලින් ඉතිරෙන්නේ
 නැත සම වන්නේ වෙනස පෙනෙන්නේ
 විලස පියාණන්නේ
 කෙලෙස ද ඔහු හට අප දා වූයේ
 ඇයි මව නොකියන්නේ

සිංහබාහු : වචනය

ගොසින් මම මේ වග සියල්ල මැණියන්ගෙන් අසා සොදින් දූන ගන්නෙමි.
 (නික්ම යයි)

පොතේ ඉන්නිසය

නෙක වර පුතු විසිනා අසන ලද පැන නි සා
 සුප්පා දේවී මනා ඇති වී සිත වෙහෙ සා
 සිදු වූ පුවත අනාවරණය කරන ලෙ සා
 දෙදෙනා කැඳවා ගෙන කීවා තතු මෙලෙ සා

(සුප්පා දේවී පැමිණෙයි)

සුප්පා දේවී : ඉන්නිස ගීතය

සඟවන්නට තතු බැරි ය පුතුගෙන්
 මිගිදා නිතින සොදිනා පෙනෙන විලසා
 අදහන්නෙ නැත කීව ද මුසා
 නැණ මුකුරා ගොස් ඇත පුරා වයසා

පවසන්ට තතු හද සංසලා
 නැති වේ ද සෙනෙ හැර යා ද ලෙනෙ නොදූනා
 වළකන්ට බැරි දේට පිහිටා
 වනු දෙවියනේ මා අසරණේ නොහැරා

මා පිය පුතණුවනි හා දුවණියනි, මා වෙත එනු මැන. ඔබ දෙදෙනාට කිව යුතු කිසිවක් තිබේ.
 (සිංහබාහු හා සිංහ සිවලී පැමිණෙති)

දෙදෙනා : වචනය

අප කැඳවූයේ කිම ද කියා දූන ගනු කැමැත්තෙමු, මැණියනි.

සුප්පා දේවී, සිංහබාහු, සිංහ සිවලී : තර්ගය

සුප්පා දේවී :

ප්‍රේමවන්ත දරුවෙහි මා
හිඳිනු කන් යොමා
කියමි පුවත සැක දුරුරා
අසන නිතියෙනා
මැණිය නුඹ දෙදෙනගෙ වේ
කුමරියක් මනා
පසිඳු මහඟු වංග දේසෙ
නරවර හට දා

සිංහබාහු :

කිමි ද මැණියනි ඔබ මේ
පවසන වදනා
ඇස් කන් ඇදහිය නොහේ ය
ඇසෙන මෙ අරුමා
ඔබ පා මුල හිඳුවා මා
වැඩෙන වයසෙ දී
රාජ කතා කී විසිතුරු
දැන් සිහි වන්නේ
සැප සයනා සුවඳ බොජුන්
තුමුල මාලිගා
ඇ සම්පත් හැරදා ඇයි
මෙලෙස වෙසෙන්නේ

සිංහ සිවලී :

රාජ කුමරියෝ පලදිති
රන් මිණි බරණා
සිනිඳු වස්ත්‍ර හැඳලා රන්
මිරිවැඩි සඟළා
පින් පිඬ වැනි මා මැණිය
කියනු නොවළහා
ඇයි ද වල්කලා පොරවා
ලෙන තුළ ඉන්නේ

සුප්පා දේවී :

සිනිඳු වස්ත්‍ර මිණි අබරණ
තුමුල මාලිගා
සුවඳ බොජුන් සැප සයනා
මිරිවැඩි සඟළා

මේ සියල්ල හැරදා මම
ආවෙමි වලටා
වෙසෙන ලෙසා ඔබ පිය මා
සමිදුන් සමගා

සිංහබාහු හා සිංහ සිවලි :

ආයි ද පියාණන් සමගා
ලෙනෙහි වෙසෙන්නේ
හැර දමා එ රාජ ඉසුරු
උවදුරු අතරේ
රිසි නොවී ද මා පියාට
වාසෙ මාලිගේ
සියුමැලි ඔබ කැටුව ඉන්ට
මේ වනාන්තරේ

සුප්පා දේවී :

අසිරිමත් වූ දේකි මෙලොව
ප්‍රේමය නමිනා
වැනු පොරණ කිව්දුන් සොඳ
රස මුසු බසිනා
සියලු හෝග වස්තු ඉසුරු
හරිති නෙක් දනෝ
සව් සැප දෙන සිතුම්ණ වන්
ප්‍රේමය සන්දා

සුප්පාදේවී : වචනය

ඔබ පියාණෝ නරයෙකු නො ව වනයෙහි දී මට හමු වූ සිංහ රාජයෙකි. ඔහු කෙරෙහි ඇති වූ ප්‍රේමය නිසා මම රාජ සැප හැර දමා මේ වනයෙහි වෙසෙමි, දරුවෙහි.

සිංහබාහු : සින්දුව

සිංහයෙක් වේ මා පියා
ජන්මයෙන් ලත් මේ අරන්නේ
පුරුදු වූ වාසේ සදා
කුමරියක් වේ මාගෙ මවු
උත්තරීතර ජන්ම ලද්දී
උරුම වූ යස ඉසුරටා
මට ද හිමි වේ වංග රාජ්‍යය
ප්‍රබල නරවර පරපුරෙන්
කුමක් දෝ මෙ පාපේ ලෙනේ මේ විසීමේ සෙතක් දෝ
යන්ට දන් නම් කාලෙ වේ
මැණියන් හා නැගණි සමගින්
උරුමේ අපගේ සොයමිනා
වංග දේසේ වෙසෙන ජනතා

කෙරෙහි වේ මා යුතුකමා
කුමක් දෝ මෙ පාපේ ලෙනේ මේ විසීමේ සෙනක් දෝ

සිංහබාහු, සුප්පා දේවී, සිංහ සිවලී : සැහැලි තර්ගය

සිංහබාහු :

මැණියනි කීව ඔබ බස් අසා
සනිටුහන් කර ගනිමි
නොපමා ව යා යුතු ය
මේ ලෙනෙන් ඔබ දෙදෙන
මා සමග යා යුතු ය
වන වාසෙ හැර දමා
නර වාසෙ සොයමිනා
අප දෙදෙන හට උරුම
ජීවිතය මේ නො වේ

සුප්පා දේවී :

මෙවන් බස් දොඩනු කීම
ඔබ පියා හැර දමා
යා හැකි ද මේ ලෙනෙන්?
අප නැතිව පියා ඔබ
ලය පැලී මැරී යයි
පුරුදු වූ වන වාසෙ
මෙහි සැපත නොසැහෙ ද
ඔබ පියා සමගිනා
මෙතෙක් කල් වින්ද මා?

සිංහ සිවලී :

මා පියා හැර දමා
යන්නෙ අප කෙලෙස දෝ
වලට ගොස් විඩා වී
පැමිණි විට නැත කෙනෙක්
අහර පිස දෙන්නටා
හුදෙකලා මේ ලෙනේ
ඉන්නෙ ඔහු කෙලෙස දෝ
නැද්ද වෙත පියාණන්
ආදරේ ඔබ හදේ
මෙවන් දේ කියන්නටා
සොහොයුරනි පෙම්බරා

සිංහබාහු :

ඔබ දෙදෙන මා සමග
නො ආවොත් යන්ට වේ

ඔබ දමා මේ ලෙනේ
මට උරුම වූ දිවිය
මා සොයා යා යුතුයි
නැසෙන තුරු මේ ලෙනේ
සිටිය මුත් අප පියා
අප සමග නො එන්නේ
පුරුදු වූ වන වාසෙ
හැර දමා කිසි දිනේ
සපල කර ගත නොහැක
ජීවිතේ මේ ලෙසේ

සිංහ සිවලි :

කෙසේ හෝ යා නොහැක
ඇතේ තර කර වසා
දොර ලෙනේ මහ ගලින
පියතුමගේ රුදු තුමුල
බාහු යුවලින් ම මිස
බැරි ය සොලවන්ට එය
යන්ට නො සිතන්න මා
සොහොයුරනි පෙම්බරා

සිංහබාහු, සුප්පා දේවි : තර්ගය

සිංහබාහු :

තුමුල ගනිත් දා
බාහු බෙලෙන් දා
වෙමි සේ තිදසින් දා
කුරිරු ගිජන්දා
කුඹු තල සින්දා
ලමි සේ කෙසරින්දා
මා පිය මිගිදා කරනා විකුමන්
ඇයි මට බැරි වන්නේ

තර කර ගලිනා ඇති දොර තදිනා
ඉවත දමා වෙරෙනා
මහ හෙණ හඬිනා පහරා සැණිනා
පෙරළමි බාහුවෙනා

සුප්පා දේවි :

නොකරන් එලෙසා පියතුමගේ අණ
ඉක්මවලා පුතුනේ
නපුරුයි වන්නේ අප සැම දෙනටා
නොකළොත් කී ලෙසිනා

සිංහබාහු :

පටහැණි වෙන්ටා නොව ඔහු අණටා
වෙන මඟ ගැලවෙන්ටා
නොපෙනෙන කලටා සැරසෙනු කුමටා
මා දැන් වළකන්ටා

(නික්ම යයි)

පොතේ ඉන්තිසය

සේ රිවි බිම්බා පතළ තෙද බලැති	මහරු
මෙන රන් ටැම්බා නිසසල ගුණයෙන්	සපිරු
මනරම් යුග බා දී අහස ඔසවන	යුරු
නෙ විකුම් සිහ බා පෙරළුවේ ය ගල්	පුවරු

සුප්පා දේවි : සින්දුව

වේ රුදු දෝසා කළ මේ දේ
මා පුතු නොතකා විපාකේ
මුව පත් වූයේ
නියත විනාසේ
මේ මොහොතේ කිම් කරනෙම් දෝ
මුළා වී මග නොපෙනේ

යන්නට වේ දැන් සැමියා හැරා
වන වාසෙන් මේ පුතු සමගා
දරුවන් දෙදෙනා
හට සෙත් ලැබෙනා
මග ඔස්සේ යා යුතු වන්නේ
නොසැලී කිසි මෙම වේලේ

දෙවියන් බාරයි මා සම්දා
මා වෙත නොවනු ය කෝපා
දරුවන් සන්දා
කරනෙම් මෙබන්දා
සිහි වේ හැම කල් හද සෝකෙන්
සමා වනු ඇත වරදා

(සිංහබාහු ආපසු පැමිණේ)

සිංහබාහු : වචනය

මා ගල පෙරළා ලෙන් දොර හැරිය බව ඔබ දන්නෙහි ය, මැණියනි. අවට ලෝකය ඉතා රමණීය වේ. කිසිදු බියක් සිතට නොනැගේ. ඔබ හා නැගණියෝ ද මා සමග යන්ට කැමැත්තනු නම් මගේ අධිෂ්ඨානය මුදුන් පත් වේ. යළිත් සිතා බලනු මැනවි.

සුප්පා දේවී : වචනය

නුඹගේ ද නුඹ නැගණියන්ගේ ද යහපත පිණිස මම නුඹ පියාණන් හැරපියා යන්ට සනිටුහන් කර ගතිමි. මා මෙසේ කරන්නේ හද කුළ ඇති මහත් වේදනාවකිනි. දිවි හිමියෙන් මා ඒ වේදනාවෙන් පෙළෙන බව දනිමි. යමු දරුවෙනි.

නොදනිති හසරක් නුපුරුදු එ තිදෙන
පැමිණෙන පිරිපත වළකනු කෙලෙස ද
දිරි ඇති මුත් පුත නරයෙකි ගත මුදු
ලොව දෑක නැත අද වන තුරු කිසි කල

(නික්ම යති)

අභ්‍යාස

01. “දරුවන්ගේ සුබ සිද්ධිය තකා ක්‍රියා කරන මවකගේ චරිතය සුප්පා දේවියගෙන් සංකේතවත් වෙයි.” පාඩම ඇසුරෙන් නිදසුන් සහිතව විමසන්න.
02. භාෂා භාවිතයේ දී සරව්චන්ද්‍රයන් දක්වා ඇති දක්ෂතාව, දී ඇති නාට්‍ය කොටස ඇසුරෙන් විස්තර කරන්න.
03. “සිංහබාහුගේ චරිතයෙන් තරුණයකුගේ අදහස් හා ක්‍රියාකාරිත්වය මනාව පිළිබිඹු වේ” පාඩම ඇසුරෙන් පැහැදිලි කරන්න.